

KLUB PATHFINDER

OHLÉDNUTÍ ZA TÁBOREM RÁDCOVSKÉHO KURZU

Tábor Rádcovského kurzu 26. 7. – 2. 8. 2020 se svým pojetím liší od běžných táborů, protože jeho smyslem a cílem není táborová hra a odměny na konci, ale inspirovat se a prožít dobrodružství, zkušenosti, ze kterých pak účastník může čerpat při oddílových činnostech.

Tentokrát se kurzu zúčastnilo 43 budoucích rádců a 10 vedoucích, včetně rádců. Byla to tedy docela velká parta lidí. Zahájení proběhlo v neděli večer společnou hymnou, vyvěšením vlajek, okénkem informací a pak noční bojovkou.

Další 4 dny se odehrávaly workshopy, v nichž se zúčastnění učili starým i novým dovednostem. Účastníci byli rozděleni do 8 skupinek. Tyto skupinky se pak při dopoledním i odpoledním programu střídaly na 4 stanovištích. Pro lepší představu vám přiblížím, co se na stanovištích dělo:

První stanoviště dopoledne bylo vaření a byla to docela legrace. Vždy dvě skupinky měly za úkol připravit jídlo na celý den pro všechny účastníky. Jedna skupinka snídani, obě skupinky oběd (polévka se vařila zásadně na ohni) a druhá skupinka večeři. No, musím říci, že jídla byla vynikající a opravdu jsme si pochutnali.

Druhé stanoviště byly vodní aktivity, třetí stanoviště byla práce s ohni a nástroji a čtvrté stanoviště byla střelba.

Odpoledne jsme se střídali na rukodělných činnostech, rétorice, uzlování a orientaci. A před večeří pak na 4 stanovištích zdravotní. Dny jsme tedy měli naplněné aktivitami a pro odpočinek téměř nezbyl čas. Na druhou stranu, vzhledem k velmi teplému počasí, se vždy našla chvílka, kdy jsme se navzájem polívali vodou a koupali se v rybníku. Večery končily u táboráku, zpívali jsme písně, měli jsme zajímavou přednášku a také každý večer jsme slyšeli část životní cesty každého vedoucího.

Tuto rutinu pak narušila ve čtvrtek předem neohlášená výprava, při které každá skupinka dostala suroviny na přípravu nějakého jídla, azimut, kterým směrem mají jít,

a postupně každou hodinu otevírali jednu obálku, ve které byly úkoly ke splnění. Asi po 4 hodinách došli téměř k cíli a čekal je už vytoužený spánek v přírodě, ale tak, aby o nich nikdo nevěděl.

Ráno jsme se pak všichni sešli u Čertových kamenů, kam také přijeli instruktoři lezení a mohli jsme si všichni vyzkoušet slaňování pomocí prusíku. Byl to skvělý den!

S návratem do tábořiště si většina pomohla autobusem. Ale musím složit velkou poklonu skupince osmi statečných, kteří šli zpět do tábora 12 km pěšky. Po návratu jsme si večer zahájili společně sobotu a sdíleli se o zážitky z výpravy.

Sobota byla posledním dnem tábora a nesla se v duchu odpočinku a pohodových aktivit. Přemýšleli jsme v psychologii nad posláním rádců, při studiu Bible pak nad věrohodností a autoritou Bible. Odpoledne jsme poznávali přírodu a poté přišel vrchol týdne. Během prvního setkání rádcovského kurzu a také během jednotlivých dní mohl každý účastník získávat karty s osobnostmi a jejich vlastnostmi. V tom byla ukrytá šifra, kterou když vyřešili, mohli se vydat na cestu rádců. V cíli pak každý dostal kartu se svou fotografií a se svými silnými pozitivními vlastnostmi. No a to už jsem vlastně na konci. Poslední večerní táborák, děkovačka, sundání vlajek s hymnou...

Všichni máme na co vzpomínat. Děkujeme Bohu za krásné počasí, za zážitky a legraci, vlastně za vše, co jsme prožili. Děkujeme za to, že se nestal žádný těžký úraz, a děkujeme, že jsme na cestě rádců mohli ujit další kus cesty. Haleluja!

ZA TÝM RÁDCOVSKÉHO KURZU KAMIL MAJER

TÁBOR VOJKOVICE 2020

Víte, kdo to byl Willy Fog? No samozřejmě, podle J. Verna to byl anglický obchodník, který se vsadil s bankéřem Sullivanem o půlku svého majetku, že dokáže procestovat svět za 80 dnů.

A tento Angličan nás poctil svou návštěvou hned první večer našeho tábora a popřál nám mnoho zdaru v naší Cestě kolem světa – ne sice za 80, ale jen za 8 dnů. To byl totiž čas našeho letošního tábora a motto celotáborové hry.

Každý z 50 dětských účastníků obdržel „cestovní pas“, kam dostával povolení cestovat do jednotlivých zemí a států. Do něj také mohl zapisovat své dojmy a zážitky.

Hned v první den tábora – v sobotu – jsme se probudili v Izraeli. Celý den, v dopoledních aktivitách a na odpolední procházce, jsme se dovídali různé zajímavosti o tomto státě. Večer nás pak navštívil u táboráku host, který nám představil izraelskou svatbu a jiné zajímavosti. Děti si také vyrobily „mezuzu“ a naučily se jednu židovskou píseň. Večer pak do svých pasů dostaly razítko a povolení navštívit další zemi – Čínu.

V neděli ráno nás probudili naši čínští přátelé z Huawei a Xiaomi zpěvem známého hitu Včelka Mája v čínštině. Během dne nás pak provázeli po této velké a zajímavé zemi. Mimo jiné jsme se také museli najíst v poledne hůlkami, které si mnozí z nás z tábora odvezli na památku. Veselou a nadmíru zajímavou aktivitou byl i turnaj v zápase „sumo“. U večerního ohně se s námi přátelé z Huawei a Xiaomi rozloučili a poslali nás do další země – Indonésie a Oceánie.

Tímto dnem nás provázeli dva námořníci ošlehaní větrem a hned na první pohled bylo jasné, že se dnes bude vše točit kolem moře a vodních hrátek. V jídle samozřejmě nechyběly ryby a odpoledne byla na blízké přehradě regata na raftech s příjemným koupáním a šploucháním všeho druhu. A protože okolo rovničky bývá velké vedro, nanuky, které nám George přivezl, udělaly všem velkou radost. Večer námořníci některé z účastníků na památku obdarovali svými námořnickými dýmky... A všechny nás pak vyslali do další země – Afriky.

Jako ranní budíček zněla pravá africká hudba a dvě „egyptské“ princezny se svými „otroky“ nás během dne seznamovaly s touto exotickou zemí. Ani tentokrát nebylo jídlo bez potíží. Děti si ho musely najít v „džungli“. Odpoledne byla na programu zajímavá olympiáda s netradičními a veselými disciplínami. Večer, už tradičně, jsme se rozloučili s Egyptany a v napětí očekávali, kam nás zavane program dalšího dne.

Přišel pro nás domorodec z brazilských pralesů i se svou ženou – za opaskem měl několik lidských kostí... Byli to totiž kanibalové. Tak jsme se pro další den přemístili do Jižní Ameriky. Hned při snídani jsme pochopili, že to bude den perný, neboť jsme si ranní pokrm museli „ulovit“ pomocí luků a šípů a celý den se pak nesl ve znamení bojových her a lovů. A také, jak jinak, v brazilském odpoledni probíhal i turnaj ve fotbale. Večer jsme pečlivě spočítali děti. Nikdo nechyběl – kanibalský lovec a jeho žena asi neměli hlad.

Ještě večer přijelo k táborovému ohni auto s americkou vlajkou a z něj vystoupila americká rodinka. Rozdala dětem žvýkačky a pozvala nás na cestování po Severní Americe.

Další den ráno probudily děti zvuky americké hymny a čekala je drsná rozcvička pod vedením dvou amerických veteránů. Tuto těžkou dřinu vyvážila vydatná a dobrá snídaně. Při obědě ani večer, k velké radosti účastníků, nechyběly právě americké hamburgery a během odpoledního programu si cestovatelé mohli v „pravém“ snack baru McGeorge zakoupit americké sladkosti.

No a večer už nás opět poctil návštěvou náš průvodce – Willy Fog. Přeptal se na dojmy a zážitky z jednotlivých dnů, pogrataloval nám k úspěšnému završení cesty kolem světa a my všichni byli rádi, že jsme zase doma – v naší krásné české zemi, na tábořišti u Zbyslavic.

Prožili jsme krásný tábor díky skvělým kuchařkám a spolehlivému zázemí kuchyně. Díky patří také Kubovi Chládkovi za duchovní vedení a ranní otužování; Nikol za táborové noviny; Daysovi a Pavli za skvělé ceny a všem velkým i malým vedoucím za čas, který strávili na přípravě tábora a při jeho realizaci. Pánu Bohu děkujeme za jeho ochranu a požehnání, které nám po celý týden poskytoval.

JÍŘÍ BURŇ (GEORGE)

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

NOVÁ MOŽNOST VZDĚLÁVÁNÍ PRO PATHFINDERY

Od září letošního roku se pro vedoucí Klubu Pathfinder otevřela nová možnost vzdělávání zapojením se do projektu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Jsme za tuto příležitost Pánu Bohu vděční, a proto bychom vám chtěli projekt Neformálního vzdělávání vedoucích a dobrovolníků KP v krátkosti představit.

Jak už sám název říká, mohou se do něj zapojit všichni vedoucí a dobrovolníci, kteří se ve svém volném čase věnují dětem a kterým za to patří velký dík. Věříme, že projekt skrze ně přinese pozhledání předně našim dětem.

Cílem tohoto projektu je nabídnout vzdělání. A jakým způsobem probíhá? Jde o možnost absolvovat například nějaký kurz či školení, podívat se k jiným organizacím, které se věnují dětem, a načerpat nové nápady, jež mohou využít v oddílech. Mohou tak získat nové vědomosti a zkušenosti, které si vyzkoušejí v praxi a zároveň je pak budou moci předat dobrovolníkům – rádcům či vedoucím, kteří zatím nemají odvalu jít sami s dětmi do něčeho většího nebo nemají podněty,

jak udělat něco jinak a nově. Výsledkem pak bude oživení oddílových schůzek, víkendových akcí, letních táborů – a to vše za finanční a metodické podpory získaného grantu.

A tak nám dovoluňte i touto cestou oslovit ještě i vás, váhající vedoucí. Nebojte se obrátit se na koordinátory, kteří rádi vše vysvětlí, ujasní, navrhnou možnosti a nápady a ujistí vás, že jsme tady od toho, abychom vám pomohli, jak jen můžeme, aby výsledek stál za to, aby vás tato služba těšila a dostala možná i nový náboj a dodala vám novou chuť.

Těšíme se na každého z vás!

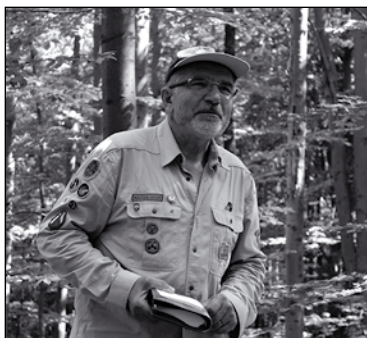
Chceme vyjádřit velké díky Pánu Bohu za možnosti, které máme a které se nám naskytly.

A chceme prosit za moudrost, jak s tímto bohatstvím – bohatstvím služby dětem – dobře a rozumně naložit, aby přineslo dobré ovoce, aby i touto cestou děti poznávaly Pána Boha a jeho přiznání se k malým i velkým.

ZA ADMINISTRATIVNÍ TÝM PROJEKTU

EDITA JUREČKOVÁ

ZLATÝ STŘED – „KE KOŘENŮM“

Letos jsme se na pathfinderské tábořiště v Jizerských horách u obce Raspenavy v Libereckém kraji vydali na dva tábory. První byl určen pro mladší pathfindery, kteří se mohli stát součástí dobrodružného příběhu o Jacku Londonovi a zlatokopech na Aljašce. Sešlo se 50 účastníků a 20 vedoucích, což byl náš letošní rekord.

Starší pathfindery mohli zůstat na táboře ještě týden navíc. Nakonec jen účastníků bylo skoro 30. Pro letošní ročník takzvaného „speciálu“ jsme vybrali motto „Ke kořenům“. Rozhodli jsme se, že bychom rádi dospívajícím pathfinderům přiblížili, z čeho všeho vlastně pathfindering vychází, jakou cestu ušel a co je pod povrchem. Chtěli jsme se soustředit nejen na skautské znalosti a dovednosti,

se kterými se pathfindeři mohli setkávat během dopoledních aktivit a workshopů. Chtěli jsme jim představit konkrétní příběhy a silné momenty naší historie, aby sami přemýšleli nad důvody, proč jsou pathfindery právě oni.

Den první:

Neděli jsme věnovali organizačním záležitostem. Po odjezdu účastníků prvního tábora jsme zkontrolovali stav tábořiště a přepočítali stany. A pak jsme ubytovali nově příchozí. Začátek tábora jsme chtěli pojmout trochu jinak, než je obvykle zvykem. Proto jsme s sebou vzali projektor a na úvod jsme převkape-

ným účastníkům ve středu stanového tábora, uprostřed přírody, promítli skautský film s názvem Skauti bez lilie. Šlo o film, který pojednával o činnosti skautů během komunismu – zejména v období 60. a 70. let.

Když film skončil, byla už skoro tma. Přesunuli jsme se k ohni k úvodními rituálu. Někteří z vedoucích vyprávěli, co pro ně znamená či neznamená pathfinding. Účastníci měli za úkol přemýšlet nad tím, jestli daný vedoucí je dle jejich soudu správným pathfinderem, nebo není. Záměrně jsme výsledek uvažování každého účastníka nekomentovali a nechali jsme v něm odpověď zrát i během dalších dní. Protože i to je jedna z velkých otázek: Jak vypadá takový správný pathfinder?

Den druhý:

Dopoledne druhého dne jsme věnovali aktivitám a workshopům. Mezi nimi byla například diskuze o historii skautingu, duchovní ztišení se, seberozvojové aktivity, zálesácké dovednosti a také výuka chirurgického šití.

Odpoledne nás čekala první hra uvedená scénkou. Přijel mezi nás bratr Svojsík, zakladatel skautského hnutí v Čechách! V úvodní scénce si prohlédl naše tábořiště a ukázal nám vynálezy, se kterými se setkal během své návštěvy Anglie. Pak nás vyzval, abychom se po jeho vzoru pokusili vyrobit různá táborová vylepšení a udělátka. A protože nám to šlo, v druhé části jsme se zúčastnili prvního Svojsíkova závodu, kde jsme změřili síly v pěti různých disciplínách.

Den třetí:

Úterý by bylo dalším z mnoha dní, kdybychom po obědě neměli vyrazit na takzvanou dvoudenku. Jde o pochod s přespaním v horách, pod širým nebem. Letos jsme se rozhodli, že účastníky seznámíme s osudy skautů, kteří byli po nástupu komunismu vylákáni k překročení severních hranic a pak zastřeleni komunisty. Jednotlivé skupinky dostaly instrukce o cestě a příběh rozdělený do několika obálek. Vždy po přečtení části příběhu byla možnost o něm diskutovat. Cílem všech tras byl pomník uprostřed hor, který připomíná jejich památku.

Den čtvrtý:

Po návratu z dvoudenky si všichni odpočinuli a nabrali síly na večerní program. Aby totiž nešlo jen o vzdálené povídání, pozvali jsme na tábořiště několik hostů. Prvním z nich byl Dawy, se kterým jsme si vyprávěli o jeho životě,

ale i o tom, co pro něj znamená být pathfinderem. Potěšila nás příjemná diskuze, která nám dlouholetého předsedu KP ukázala v jiném světle.

Den pátý:

Čtvrteční dopoledne bylo znovu věnováno aktivitám a workshopům. Odpoledne jsme se ale přesunuli znovu do historie – tentokrát do doby konce druhé světové války. Ve scénce jsme byli svědky bojů na pražských barikádách, kde skauti pomáhali bojovníkům v první linii. Po scénce jsme si zahráli upravenou hru na vlajky, kdy během samotných bojů bylo možné plnit množství podpůrných úkolů v okolí. Chtěli jsme tak ukázat, že pomáhat mnohdy neslo s sebou velké riziko, a tak skauti častokrát nasazovali své životy pro ostatní.

Večer jsme pak u ohně přivítali dvojici Penguin a Pupík, se kterými jsme kromě dětství řešili i vojnu a začátky pathfinderingu v Čechách.

Den šestý:

V pátek se už tábor začal chýlit ke svému konci. Dopoledne jsme se kromě aktivit a workshopů věnovali i přípravě slavnostního ohně na sobotu. Odpolední hru jsme věnovali zakládání vlastní nové organizace. Každá skupinka měla za úkol nejen založit, ale i rozběhnout svoji vlastní organizaci – od všech povolenek a návštěv úřadů přes stanovy a cíle až po představení se na obci či natočení reklamy.

Do toho všeho přijel Jerry, kterého jsme pozvali jak na páteční večer, tak na celou sobotu. V pátek večer jsme u ohně probrali, kdo Jerry vlastně je a jak je jeho život spjatý s pathfinderingem.

Den sedmý:

Sobotní dopoledne jsme svěřili do režie Jerrymu. Vypravili jsme se spolu s ním do hor a na několika zastávkách k nám měl krátké promluvy, kterými nám představoval svůj vztah k Bohu a také to, jak se Pathfinder postupně vyvíjel v organizaci, kterou je dnes.

Odpoledne jsme věnovali dalšímu skautskému filmu. Ten nesl název Hledání lilie a pojednával o tom, jak se v devadesátých letech Junák zase hledal. Jednou z odštěpených organizací je právě Klub Pathfinder. Po filmu jsme ještě s Jerryem diskutovali o detailech týkajících se naší organizace a pak jsme se vydali na večeri.

Každý tábor končí slavnostním ohněm a bylo tomu tak i u nás. Mladé pathfindery, kteří se rozhodli vykonat slib, určitě potěšilo, že mohli slibovat právě do Jerryho rukou. A my ostatní jsme zase byli rádi, když jsme mohli Jerrymu předat ocenění v podobně Březového lístku druhého stupně za Jerryho celoživotní přínos Klubu Pathfinder.

V závěru jsme se vrátili zpět na začátek. Kdo že to je ten pathfinder? Dospěli jsme k tomu, že něco takového nejde měřit nebo soudit. Pathfinder je ten, kdo hledá cestu. Je to jeden z nás. Jsme to my všichni, kdo stojíme o něco víc než jen sedět na židli někde doma.

ZA ODDÍL PENGUINS JAKUB FRAJ

TÁBOR VOJKOVICE 2020

ZLATÝ STŘED „KE KOŘENŮM“

